

РЕШЕНИЕ

№ 13092

гр. София, 28.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 17.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **11527** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Джипитиес“ ЕООД, [населено място], чрез пълномощника адвокат Х. Х. срещу Ревизионен акт № 22002322005595-091-001/06.06.2023 г., издаден от Началник на сектор, възложил ревизията и главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при ТД на НАП, [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 1185/21.08.23 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП, [населено място].

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Посочено е, че в хода на проведеното ревизионно производство, органите по приходите са подхождали формално и незадълбочено, което е довело до нарушаване на принципите на данъчния процес. Не са правени никакви сериозни опити да бъде открит доставчика „Стенс Клима“ ЕООД, а извършваните насрещни проверки са в противоречие с регламентираните в ДОПК правила. В РД липсва количествено - стойностен икономически анализ и съпоставка на доставките по спорните фактури и доколко касаят пряко дейността и последващи доставки на ревизираното дружество. Сочи се, че не е установено нарушение в счетоводната отчетност на жалбоподателя. Органите по приходите съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Съобразно извършваната дейност от ревизирания субект, доставките са направени единствено и само за дейността по

продажба на стоки в обработен и преработен вид и са в нейната основа. Твърди се, че в хода на ревизионното производство са представени фактури, удостоверяващи извършването на процесните доставки. Доставките са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя. Според оспорващия данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите доставчици. Посочва се, че съгласно практиката на СЕС, когато сумите и данъците са платени, търговският субект не е задължен да доказва наличието на доставка, след като такава е документирана, издадени са фактури и по тях е извършено плащане, а в случая е налице и последваща реализация. Навеждат се конкретни доводи, относно нищожността на РА, поради липса на валидно подписани и връчени първоначална заповеди за възлагане на ревизия и заповед за изменение на ЗВР, както и поради неспазване на изискванията за форма - липса на валидни подписи в ревизионният акт. По време на проведените по делото заседания, оспорващият се представлява от адвокат Х., който поддържа жалбата. Претендира присъждането на разноски. Представена е допълнителна писмена защита, в която се излагат аргументи по отношение на твърденията за нищожност на РА.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт М. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

По допустимостта на жалбата: решението на Директора на дирекция „ОДОП” е изпратено на „Джипитиес” ЕООД по електронен път на 22.08.2023 г. Жалбата срещу РА е подадена чрез административния орган на 04.09.2023 г., т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

I. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002322005595-020-001 от 24.10.2022 г., изменена със Заповед № Р-22002322005595-020-002/03.01.2023 г., е възложено извършването на ревизия на „Джипитиес” ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.06.2020 г. до 31.03.2022 г. Заповедите са издадени от началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП, [населено място], оправомощен със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

В хода на производството са предприети процесуални действия и са събрани писмени доказателства.

Извършени са насрещни проверки.

Установено е, че през ревизирания период, „Джипитиес” ЕООД е извършвало основно рекламна дейност, изразяваща се в производство и продажба на цялостна рекламна

услуга, в т.ч.: концепции за частични и цялостни рекламни кампании; дизайн, предпечат и печат на календари, каталози, етикети, постери, листовки, опаковки, включително различни видове кутии и др. През този период в дружеството са работили по трудов договор 27 лица - дизайнери, художници, копирайъри, специалисти по маркетинг и връзки с клиентите, компютърни специалисти, оператори, финансисти, така и кадри със средна и по-ниска квалификация - технически изпълнители, шофьори, монтажисти и др.

При извършената насрещна проверка на „Стенс Клима” ЕООД, не е установено лице за контакт. Констатирано е, че процесните 16 броя фактури не са отразени в дневниците за продажби на доставчика.

От страна на ревизираното лице са представени заверени копия на фактурите, приемателно-предавателни протоколи към тях и ведомости за заплати за м.06, 07, 08 и м.10.2020 г., м.01,02 и м.04.2021 г., както и рамков договор между „Джипитиес” ЕООД и „Стенс Клима” ЕООД за изработването на мукавени кутии, бандероли и картонени кутии.

Предмет на процесните услуги, отразени в 16 броя фактури е дообработване за привеждане в търговски вид на кутии - сгъване, сглобяване, лепене/скачване на дъно и капак, окомплектоване на различни по вид, размери и форма картонени/мукавени кутии внос от Китай, сгъване и лепене на обиколници към тях. Твърди се, че дейностите са извършени в [населено място], [улица]. Съставени са съответните фактури и приемателно-предавателни протоколи, а дължимите суми са заплатени през 2020 г. и 2021 г., по банков път, а тези през 2022 г., в брой, като са налице касови бонове.

До месец ноември 2021 г., „Стенс Клима” ЕООД е имало наети по трудово правоотношение работници, чиито брой е вариал между двама и седем.

Органите по приходите са приели, че в представените приемателно-предавателни протоколи са положени единствено подписи, без имената на „предал“ и „приел“. В същите не е посочено място или обект, където е станало предаването. Не са представени документи и информация за превоза на кутиите от ревизираното лице до обект на доставчика и обратно.

В светлината на установените факти е направен извод за това, че процесните 16 броя фактури не отразяват реално извършени доставки, поради което е отказано право на приспадане на данъчен кредит по тях.

На следващо органите по приходите са установили, че „Джипитиес” ЕООД два пъти е упражнило право на данъчен кредит, по следните фактури: за м.06.2020 г. фактура № [ЕГН]/02.06.2020 г. с данъчна основа 197,19 лв. и ДДС 39.44 лв., за м.08.2020 г. фактура №[ЕИК]/17.08.2020 г. с данъчна основа 30,00 лв. и ДДС 6,00 лв. и за м.05.2021 г. фактура № [ЕГН]/01.05.2021 г. с данъчна основа 376,50 лв. и ДДС 75,30 лв. Установено е също, че кредитно известие № [ЕГН]/17.11.2021 г., с данъчна основа 80,10 лв. и ДДС 16,02 лв. неправилно е посочено в дневника за покупки за м.11.2021 г., защото като фактура №[ЕГН]/17.11.2021 г. е данъчна основа 80,10 лв. и ДДС 16.02 лв.

На последно място е установено, че „Джипитиес” ЕООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 3 фактури, издадени от нерегистрирани по ЗДДС лица.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад № Р-22002322005595-092-001/06.04.2023 г., срещу който е подадено писмено възражение.

След приключване на ревизионното производство е издаден ревизионен акт РА № Р-22002322005595-091-001 от 06.06.2023 г. от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизиращия екип.

За жалбоподателя са установени публични задължения по ЗДДС в размер на 46 421,51 лв. и лихви за просрочие в размер на 11 048,50 лв.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел частично изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил, а в друга го е изменил.

По искане на жалбоподателя беше допуснато изслушване на съдебно-икономическа експертиза (СИЕ) и съдебно-техническа експертиза (СТЕ), чиито писмени заключения бяха приобщени към доказателствения материал, събран по време на производството. Заключението на СИЕ е изготвено, без вещото лице да е имало възможността да се запознае пряко със съхраняваните при доставчика „Стенс Клима” ЕООД счетоводни документи, поради липса на възможност за осъществяване на контакт с негов представител. Експертът не е отговорил на въпросите, поставени за изясняване на материалната и техническата обезпеченост на „Стенс Клима” ЕООД, отново поради липса на възможност за осъществяване на връзка с негов представител. В заключението са описани коректно наличните първични счетоводни документи, фактури и аналитични ведомости, представени в хода на ревизията. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира, като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

Във връзка с релевираните доводи за нищожност на РА, поради липса на валидни квалифициран електронен подпис на длъжностните лица, посочени като издатели на ЗВР, РД и РА, съдът допусна изслушване на СТЕ. Данните, които експертът е проверил, по отношение на електронните подписи на длъжностните лица от НАП, отчасти са публична информация, защото се съдържат в самия електронен подпис и в Публичния регистър, където се съдържа информация, дали точно на това конкретно лице има издаден електронен подпис и какъв е той. В случая, вещото лице е констатирало, че всички лица имат електронни подписи и те са вписани в този Публичен регистър. За изготвянето на заключението експертът е използвал файловете, които са приложени към делото, както и знания, които е придобила през годините от проверки, извършвани в НАП за валидност на КЕП.

В заключението е посочено, че документ Р-22002322005595-020-001_ORGES.pdf представлява ЗВР (Заповед за възлагане на ревизия) с номер Р-22002322005595-020-001/ 24.10.2022 г. и е електронно подписан от G. Piev M. на 24.10.2022 г. в 14:11:27 ч. Удостоверението за електронен подпис на G. Piev M. е валидно от 2021/11/25 до 2022/11/25, което означава, че към момента на полагане подписът е бил валиден. Подписът е издаден от ДУУ “Информационно обслужване” АД.

Документ Р-22002322005595-020-002_ORGES.pdf представлява ЗИЗВР (заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия) и е подписан електронно от G. Piev M. на 03.01.2023 г. в 15:37:46 ч. Удостоверението е с валидност 2022/11/24 до 2023/11/24, което означава, че към момента на полагане подписът е бил валиден. Подписът е В-Trust и е издаден от ДУУ “Информационно обслужване” АД.

Документ Р-22002322005595-091-001_ORGES.pdf представлява РА (Ревизионен акт) с

номер № P-22002322005595-091-001/06.06.2023 г. Документът е електронно подписан с два подписа, които са заверени с TimeStamp.

Подписите са на:

1. G. S. B., положен на 06.06.2023 г. Валидността на подписа е от 2022/11/14 до 2023/11/14 и същият е издаден, издаден от доставчик на удостоверителни услуги StampIT, „Информационно обслужване“ АД, което означава, че към момента на полагане, подписът е бил валиден и активен.

2. G. Plev M., положен на 06.06.2023 г. Валидността на подписа е от 2022/11/24, издаден от доставчик на удостоверителни услуги StampIT, „Информационно обслужване“ АД, което означава, че към момента на полагане, подписът е бил валиден и активен.

Документ P-22002322005595-092-001_ORGES.pdf представлява РД (Ревизионен доклад) с No P-22002322005595-092-001 / 06.04.2023 г.. Документът е електронно подписан с два подписа, като подписите имат удостоверение за време – на: 1. G. S. B., положен на 06.04.2023 г. Валидността на подписа е от 2022/11/14 до 2023/11/14, StampIT, „Информационно обслужване“ АД. Това означава, че към момента на полагане, подписът е бил валиден и активен и 2. M. A. B., положен на 07.04.2023 г. Валидността на подписа е от 2023/03/02 до 2024/03/01, издаден от доставчик на удостоверителни услуги StampIT, „Информационно обслужване“ АД. Това означава, че към момента на полагане, подписът е бил валиден и активен.

Проверката в публичния регистър за електронни подписи е показала, че и тримата посочени по-горе служители, подписали посочените документи, са разполагали с квалифицирани електронни подписи. Това са Професионални КУКЕП, което означава, че са създадени за служители на организация, в случая НАП. Проверените електронни подписи напълно отговарят на Наредбата за изискванията за създаване и проверка на КЕП и на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент. В съдържанието на сертификатите са включени: Три имена на титуляра на подписа; Имейл служебен, уникален; Сериен номер - уникален; Име и ЕИК на юридическото лице и Населено място и подразделение на юридическото лице. Тези данни са напълно достатъчни да може да бъде еднозначно идентифицирано лицето, което подписва документа - служител на НАП.

Съдът намира, че заключението на СТЕ мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства, поради което следва да бъде кредитирано.

II. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

Анализът на събраните доказателства, не дава възможност на съда да се съгласи с изтъкнатите от жалбоподателя доводи.

1. По отношение на релеванните доводи за нищожност на РА.

Проверката за нищожност, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК се извършва служебно от съда, дори когато няма искане за това от някоя от страните.

В теорията и практиката на административното правораздаване могат да се открият няколко основни критерии, по които следва да се прави разграничение между нищожни и незаконосъобразни административни актове. Нищожността на един административен акт е порок, който е толкова тежък, че прави абсолютно невъзможно санирането му.

На първо място, като безспорен критерий за нищожност, е очертана липсата на компетентност на административния орган да издаде акта. Компетентността на

административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Конституцията на Република България и АПК прогласяват принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждаат правни последици. В Тълкувателно решение № 2-91-ОСГК на Върховния Съд е посочено, че „всяка некомпетентност води до нищожност”.

В разглеждания казус не е спорно, че длъжностните лица Г. М. и Г. Б., издали процесния РА имат качеството органи по приходите, съгласно чл. 7 от Закона за Националната агенция за приходите. И двамата са били назначени съответно на длъжности началник на сектор „Ревизии” при ТД на НАП, [населено място] и „Главен инспектор по приходите”, в ТД на НАП, [населено място]. Със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП, [населено място] е определен, да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

На следващо място нищожност на административен акт, съгласно практиката на Върховния съд, е налице, когато стабилен административен акт, от който добросъвестно са придобити права се оттегля от неговия автор или се отменя от по-горестоящия административен орган. В разглеждания случай е очевидно, че липсва такава хипотеза, която би предопределила нищожността на РА.

Основание за обявяване на нищожност представлява и установяване на обстоятелството, че административен акт е издаден въз основа на друг нищожен административен акт, което в настоящия спор също липсва.

Нищожен би бил и акт, който не е издаден въз основа на закон или подзаконов нормативен акт, но същият засяга правата и законните интереси на адресатите му. В случая, оспореният РА е издаден на основание конкретна законова норма - чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

На последно място, като критерий за нищожност може да се приеме засягане на установената в закона форма при издаването на акта, до степен на същественост толкова сериозна, че да може да се приравни на липса на акт – липса на волеизявление, липса на всякакви мотиви, устно волеизявление, когато според закона е задължителна писмена форма и др. Оспореният РА е издаден в писмена форма, като са изложени и мотиви и на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е направено препращане към РД.

За изясняването на основния спорен въпрос, а именно, дали РА е бил подписан с КЕП, т.е. дали е налице валидно волеизявление на компетентния орган по приходите, съдът допусна, изслуша и прие като доказателство по делото, заключение на СТЕ.

Анализът на заключението на СТЕ, мотивират съда да направи изводи в следните насоки.

По смисъла на чл. 3 от ЗЕДЕУУ, електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Писмената

форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление.

Съгласно чл. 13, ал. 1-4 от с.з., електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 10 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Усъвършенстван електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 11 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Квалифициран електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент (ЕС) № 910/2014. Правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните.

В случая беше безспорно установено, че всички документи, съставени от органите по приходите, в хода на ревизията - ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от лицата, посочени в тях като техни издатели, с КЕП, които са били активни и валидни към датата на съставянето на съответния документ. И тримата служители – лицето възложило извършването на ревизията и двамата служители, които са я извършили са били служители на НАП и в качеството им на такива са им били издадени електронни подписи. Подписите са били издадени от Доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги "Информационно обслужване" АД (Information Services JSC), което е имало активен сертификат по eIDAS при издаването на подписите.

Изложеното мотивира съда да приеме, че ЗВР, ЗИЗВР и РД са съставени от компетентни органи и са подписани надлежно с валидни КЕП.

2. По отношение на доводите за незаконосъобразност на РА.

2.1. По доставките, за които се твърди, че са извършени от „Стенс Клима” ЕООД.

Анализът на събраните доказателства не може да мотивира съда да направи извод в подкрепа на изтъкнатите от оспорващия доводи. Този факт се основава изцяло от анализа на представените доказателства. По тези съображения е необходимо да се сподели извода на органа по приходите, че данъкът е начислен неправомерно, т.е. че не налице право на приспадане на данъчен кредити на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС.

Според действащия към момента на издаването на фактурите ЗДДС, наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит. В закона действително няма легално определение на понятието "неправомерно начислен данък" по смисъла на чл. 70, ал. 5, но по аргумент от противното това ще е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. И доколкото наличието на реална доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 8 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" по смисъла на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и е основание за непризнаване на право на данъчен кредит.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на

разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на препрещаната разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Изброените по-горе документи не дават възможност да се приеме, че доставчикът „Стенс Клима“ ЕООД е притежавал материална, техническа и кадрова обезпеченост да ги осъществи в действителност.

Притежаването на фактура с отразен ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане на данъчен кредит за получателя ѝ. Като частен свидетелстващ документ, съдържащ изгодни за издателя си факти, фактурите се ползват само с формална доказателствена сила, установяваща единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗДДС. Затова и индивидуализирането на вещите или на услугите, за които получателят е придобил правото да се разпорежда фактически като собственик и на получените услуги следва да се извърши по друг начин, а не чрез посочването на вида им в данъчния документ (в този смисъл Решение № 12060/09.11.2016 г., постановено по адм. дело № 13532/2015 г. на ВАС и др.).

С оглед предмета на доставката – услуги включващи „сгъване на обиколници картони“, „сгъване кутии за кабели картон“, „сглобяване големи мукавени кутии“, „сгъване картонени кутии за кабели“, „лепене силиконови кутии“, „лепене на бандероли“ и т.н., настоящият съдебен състав намира, че в случая се касае за извършване на прости операции, които не изискват специални опит и квалификация, т.е. същите могат да бъдат извършвани както с помощта на подходящи машини, така и ръчно от неквалифицирани работници. Безспорно е, че в случая не е доказано, „Стенс Клима“ ЕООД да е притежавало машини, предназначени специално за сгъване и лепене на картонени и мукавени кутии.

Т.е. следва да се приеме, че услугите, при липса на наети по граждански договори лица, е могло да бъдат извършени от наетите по трудово правоотношение, чиито брой през 2020 г. и 2021 г. е вариал, но е достигнал най-много 7. През 2022 г., когато са документирани още 6 доставки със сходен

предмет, доставчикът не е разполагал с нает персонал.

Следва да се вземе предвид големия брой кутии, посочени в приемателно-предавателните протоколи – с фактурите е удостоверена направата на повече от 120 000 кутии и допълнително извършването на други дейности, като „сгъване на обиколници картони” и „лепене на бандероли”.

Ако приемем, че за направата на една кутия са необходими средно по 3 минути, това означава, че един работник за 1 час ще може да изработи 20 кутии, а в рамките на 8-часов работен ден ще изработи 160 кутии (8 часа x 20), за седмица 800 кутии (160x5 дни), за месец 3200 кутии (800x4 седмици) и за година 38 400 кутии (3200x12) и то при положение, че работникът не ползва никаква отпусака.

Направените прости изчисления показват, че с така наетия персонал, „Стенс Клима” ЕООД по никакъв начин не е могло да изпълни услугите, посочени като предмет на спорните доставки. За ръчната направа на кутиите са били необходими значителен брой работници, с каквито дружеството не е разполагало.

Общозвестно, че картонени кутии, дори с най-малък размер изискват закрито пространство, където да бъдат съхранявани, защото са уязвими от атмосферните условия. В случая не е установено „Стенс Клима” ЕООД да разполагало, както с производствени, така и със складови помещения, за производство и съхранение на продукцията.

Не беше доказано също, с какъв транспорт, кога и от какъв превозвач са били транспортирани кутиите, от „Джипитиес” ЕООД до производствените и складовите помещения на „Стенс Клима” ЕООД (в случай, че доставчикът в действителност е разполагал с такива). Установяването на обстоятелствата около транспорта в случая е важно, отново с оглед на доказването на твърденията на жалбоподателя, че той е доставял заготовките на доставчика и впоследствие е взимал готовите вече кутии.

2.2. По отношение отказания данъчен кредит, който е повторно упражнен, както и по фактурите, издадени от нерегистрирани по ЗДДС лица.

В жалбата и в писмената защита не са релевиращи конкретни доводи в тази насока.

За настоящия съдебен състав няма съмнение, че чрез включването на посочените по-горе документи в дневниците си за покупки, ревизираното лице е нарушило разпоредбите на чл. 69, ал. 1, т. 1, чл. 71, т. 1 и чл. 72, ал. 1 от ЗДДС, поради което правото на приспадане на данъчен кредит не следва да бъде признато.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което следва да бъдат присъдени.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Джипитиес“ ЕООД, [населено място], чрез пълномощника адвокат Х. И. Х. срещу Ревизионен акт № 22002322005595-091-001/06.06.2023 г., издаден от Началник на сектор, възложил ревизията и главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при ТД на НАП, [населено място], в частта, в която е потвърден с Решение № 1185/21.08.23 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА „Джипитиес“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната Агенция за Приходите, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 5245 (пет хиляди двеста четиридесет и пет) лева, представляващата представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.